

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. června 2013 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Bohumily Huňáčkové a přísedících Emílie Hornové a Vladislavy Pelcové, t a k t o :

Obžalovaný

██████████,

nar. ██████████ v Mostě, trvale bytem ██████████

je v i n e n ,

ž e

dne 11.6.2012 ve 21.28 hodin po pozemní komunikaci 3. třídy číslo 0133 ve směru od Litvínova do Horního Jiřetína řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Renault Twingo, ██████████ a na křižovatce s ulicí ██████████
██████████ nepřizpůsobil své chování situaci v silničním provozu, zejména rychlost jízdy nepřizpůsobil dopravně technickému stavu pozemní komunikace, svým schopnostem a jiným okolnostem, které je možné předvídat a v levotočivé zatáčce vyjel rovně mimo pozemní komunikaci a narazil do stromu, přičemž došlo k těžkému zranění spolujezdkyně ██████████, kterému na místě podlehla a vozidlo řídil přesto, že před jízdou požil alkoholické nápoje a v době jízdy měl ve své krvi nejméně 1,38 g/kg alkoholu,

t e d y jinému z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že hrubě porušil zákony o bezpečnosti dopravy,

ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, vykonával činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a tímto činem způsobil dopravní nehodu,

č í m ž s p á c h a l

- přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,
- přečin pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **t ř i c e t i (30) m ě s í c ů**.

Trest je nepodmíněný a podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **d o z o r e m**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na **p ě t (5) r o k ů**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, pobočka Ústí nad Labem, Štefánikova 992/16, částku 3.626,- Kč.

O d ů v o d n ě n í

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav prezentovaný ve výroku rozsudku.

Obžalovaný slyšen před soudem uvedl, že kritického dne jel s bývalou manželkou do restaurace [REDAKCE]. Automobil řídila poškozená. V restauraci oba požívali alkohol; on sám vypil během doby, kdy v restauraci byl, kávu s malým rumem a 6 piv. Společně se rozhodli, že cestu domů bude řídit obžalovaný, protože jak sám uvedl „měl větší kuráž“, manželka si na to netroufla. Byl si vědom toho, že nesmí usednout za volant, když požil alkohol, v tu chvíli si to neuvědomil, pospíchal. Připustil, že jel rychlostí vyšší než 70 km/hod., ačkoli jel v obci. K nehodě došlo tak, že když vyjížděl do kopce, auto divně zareagovalo prudkým zabrzděním, „zaplavalo“ a on nad ním ztratil kontrolu. Po nárazu byl v šoku. Uvedl, že svého činu lituje.

Svědka [REDAKCE], otec poškozené, potvrdil, že se s manželkou starají o společné děti obžalovaného a zemřelé poškozené. Z nějaké pojistky jim již byly vyplaceny nějaké peníze, žádá po obžalovaném náhradu škody, kterou blíže nespecifikoval. Vozidlo jeho zemřelé dcery bylo v dobrém stavu. Svědce [REDAKCE], sestra poškozené, uvedla, že její sestra byla bezproblémovou řidičkou, vždy se před jízdou připoutala, nikdy neměla za volantem strach. Potvrdila, že obžalovaný i její sestra v poslední době často požívali alkohol. Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud zjistil, že je řidičem autobusu, který jel dne 11.6.2012 z Horního Jiřetína, zastavil, aby vyložil cestující a když se rozjel, viděl jet auto vysokou rychlostí do zatáčky a poté narazilo do stromu. Auto viděl na

vzdálenost 80 m již v obci, jelo rychlostí tak 70 – 80 km/h. Svědek [REDAKCE] byl rovněž přítomen a sledoval dopravní nehodu obžalovaného. On sám přijížděl z Hory Sv. Kateřiny a když přijížděl ke křižovatce, před ním projelo napříč zleva auto a narazilo do stromu. Způsob jízdy sledoval ze vzdálenosti 50 m a viděl, že auto projíždělo dost rychle, navíc v zatáčce, kde nemůže jet ani 50 km/hod. Řidič byl zřejmě v šoku, tahal spolujezdkyni přes sedačku a volal na ni jménem. Svědek [REDAKCE], který bydlí v domě u místa nehody, policista Obvodního oddělení Policie ČR v Litvínově, popsal, že slyšel silnou ránu, podíval se z okna a ve vzdálenosti 20 – 25 m viděl havarované auto, viděl, jak se lidé snaží vyprostit osobu na místě spolujezdce. Myslí si, že obžalovaný byl pod vlivem alkoholu, to usoudil ze způsobu řeči obžalovaného. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] se podává, že šla se známými, kolem nich projelo vozidlo, které je málem „smetlo“ a narazilo do stromu. Auto jelo dost rychle, viděla, že ho řídil obžalovaný, který byl v šoku, na jeho chování ji zaujalo, že po nehodě vystoupil z vozidla a šel vykonat svou potřebu k plotu za stromem, do něhož narazil. Obdobně vypověděl i svědek [REDAKCE], společník [REDAKCE]. Ten se vyjádřil i ke způsobu jízdy obžalovaného, vozidlo jelo cukavě, řidič měl zařazený zřejmě třetí rychlostní stupeň, sešlápnutý plyn na podlaže a do toho prošlapával spojku. Rychlost vozidla před nárazem odhadl na 80 – 10 km/hod. Svědek [REDAKCE], v té době zaměstnanec restaurace [REDAKCE] v Janově, potvrdil, že obžalovaný v ten večer vypil asi 5 velkých piv a kávu s rumem.

Soud za zákonných podmínek přečetl znalecký posudek z oboru ekonomiky, z jehož závěru vyplývá, že byla zjištěna závada v brzdovém systému vozidla, zjevný únik pracovní kapaliny a poškozené propojovací potrubí a z těchto důvodů bylo vozidlo technicky nezpůsobilé na pozemních komunikacích. Tato skutečnost se za provozu musela projevovat pozvolným úbytkem pracovní hydraulické kapaliny ve vyrovnávací nádobce, kdy při poklesu pod povolenou mez se musela na přístrojové desce rozsvítit červená kontrolní svítidla se závadou na brzdovém systému. Řidič vozidla pravděpodobně kapalinu dolil, ale už neověřoval příčinu jejího úniku.

Další důkazy provedené soudem byly listinného charakteru. Podle pitevního protokolu byl příčinou smrti poškozené úrazový šok, který se rozvinul na podkladě poranění především hrudních orgánů s vnitřním krvácením. Její poranění jsou vysvětlitelná čelním nárazem automobilu, v němž poškozená zaujímal místo spolujezdce vpředu vedle řidiče do pevné překážky. Poškozená byla v době smrti ovlivněna alkoholem. Podle záznamů o dechové zkoušce byl obžalovaný v době nehody pod vlivem alkoholu, vyhodnocením bylo zjištěno, že měl v krvi 1,38 g/kg etanolu. Důkazní situace je pak doplňována protokolem o nehodě v silničním provozu, plány místa nehody a fotodokumentací, jakož i prvotními lékařskými zprávami.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, tak jak mu to ukládá trestní řád a dospěl k závěru, že obžalovaný tím, že v opilosti (1,38 g/kg alkoholu) řídil k provozu na pozemních komunikacích vozidlo tov. zn. Renault Twingo, které bylo dle znalce nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích a jednalo se tedy o hrubé porušení předpisů o bezpečnosti dopravy, přičemž nepřizpůsobil své chování situaci v silničním provozu, rychlost jízdy nepřizpůsobil dopravně technickému stavu pozemní komunikace, svým schopnostem a jiným okolnostem, které je nutno předkládat, přičemž v levotočivé zatáčce vyjel rovněž mimo pozemní komunikaci, kde narazil do stromu a v důsledku toho spolujezdkyně [REDAKCE] na místě zemřela. Dopustil se tak přečinu

usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný se v podstatě přiznal, byl usvědčen shora jmenovanými očitými svědky, znaleckým posudkem o technickém stavu havarovaného vozidla i protokolem o pozitivním zjištění alkoholu u obžalovaného v době jízdy. Byl proto shledán vinným.

Při posuzování otázky druhu a výše trestu vycházel soud z ust. § 37 – 39 tr.zák. Obžalovaný jízdu motorovým vozidlem pod vlivem alkoholu a porušením dalších dopravních předpisů přímo zavinil smrt své bývalé manželky a způsobil tak neodčinitelný následek. Byť je obžalovaný dosud bezúhonný, řádně pracuje a nad svým jednáním projevil lítost, má soud za to, že obžalovanému je možno uložit jediný druh trestu a to trest nepodmíněný, který byl vyměřen jakožto úhrnný ještě při dolní hranici příslušné trestní sazby. Pro výkon trestu byl zařazen do věznice s dozorem, kam podle zákona patří. Protože obžalovaný jako řidič zvláště hrubým a závažným způsobem porušil dopravní předpisy, je nutností vyřadit ho z možnosti řídit motorová vozidla, když projevil vážné pochybnosti o své způsobilosti k výkonu této činnosti. Byl mu tedy dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v polovině trestní sazby.

K adheznímu řízení :

Poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 3.626,- Kč. Protože soud neměl o existenci nároku ani jeho výši pochybnosti, uložil obžalovanému, aby škodu zaplatil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do *o s m i dnů* ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Obviněný může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, přičemž státní zástupce může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoby oprávněné mohou napadat rozsudek pro nesprávnost jeho výroku, mohou jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odůvodnění uvést, zda je podává, byť jen zčásti ve prospěch nebo neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Mostě dne 13. června 2013

JUDr. Bohumila H u ň á č k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marešová Petra